

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Denna rörande mätning utvisar nogsam, at Herr Rådmanen är Drator. Medlet, som föreslås, bör läsas i sit sammanhang. Herr Författaren upräknar alla bekanta råd, och widtagna hjälperedel; men framlägger et, såsom nytt, åtminstone obekant hos oss. Om alle husägare förena sig, at hålla hwarannan Skadeslöse wid timande eldswådor, då vinner Herr Drator sin önskan, och de lidande både lindrig och skynsam undsättning. I fall at skadan af någon eldswåda stiger til 40000 Dal. utbetalas då här i Staden 1 och en tredjedel procent af hwar husägares upgifna värdering; och således 40 Dal. af et hus värderat til 3000 Dal. Föremånerna af denna försäkringen äro ganska många.

Kundgörelser.

Herr Borgmästaren Joh. L. Munthe i Eksholm recommenderar sin bror, en hederlig och wacker Yngling om 20 år, något öfswad i Franska och Engelska, men mest i Tyska språket, jämnwäl i räkningar och bokhålleri, at antagas på Handels-Contoir mot behörig säkerhet och wilkor efter afsämja, hwarom med wälbemälte Herr Borgmästare kan corresponderas.

Nästkommande Torsdag, eller den 6 denna, Kläckan 5 eftermiddagen, börjas åter de wanliga Concerterne på Rådstuga-salen, där wære Herrar och Fruntimmer kunna med all beqwämlichkeit låna ut sina dron, sedan golfwret blifwet med goda mattor förfest. Hos Herr Dijkman, såsom hufwudman för Concerten, boende hos Blåflagaren Fredricson, erhållas Termins-billetter för 10 Dal. stycket.

Om någon åstundar twänne arbets-hästar för ringa pris, han gifwe det tilkänna på Boktryckeriet.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 8 November 1760.

Lärds Nyheter.

Det är bekant, at Stats-Secreteraren och Ribbåren, Herr Carl Carlsson wigfwet et Hushållslexicon, en hufwudbok för hwar Swenssk Hushållare, och den första hos oss i sit slag; en Bok, som förmar ej mindre grundelig, än knapphändig, undervisning om nödiga Economiska anstalter. Men Betensöpen är et haf, som hwarken fylles, tömes eller rymmas i några folianter, mycket mindre i et Lexicon, som gömmes i fickan. Tillbringar äro föröfwenfulla oumbärliga, så länge wa behof föra nya upfinningar på banen. Desputan har ej Herr Stats-Secreterarens affigt egenteligen waret, at wisa nytta af et sådant Lexicon; men wa dock äro: man wäl at utlåsa om på en talig affädra det angelagnaste, som hwar Hushållare bör agta.

Til det förwa ändamålet shtar Economisä lexicon i Alingsås, Herr L. W. Rothof, med sit ännu oöfwenfulla Economiska lexicon, hwilket beskriwer nyttan

af allehanda Hushåls-ämnen: et ganska nyttigt och prydligt arbete, som förtjenar utantwifwel at befordras til trycket. Man bör icke twifla, at ju någon i Sverige åtager sig Förlaget til en Bok, hwars innehåll öfver wårdet af alt, hwad i naturen gifwes, fölgagteligen af alt, hwad serskilda Personer äga. En ju mer nytta en sak bewisligen med sig förer, ju dyrbarare måtte hon stäligen blifwa. Til et bewis, at Herr Författaren af detta Lexicon werteligen sadt almänheten i dylik förbindelse, wil jag härutur inrycka följande twänne Artiklar.

Abborre. Perca fluviatilis. Reswande abborrar göra den nyttan i gäsdammar, at de äta up iglar, som gerna stada gäsungarne, ty igelen fastser sig i näsan på gäsungen, och suger ut mer blod, än gäsungen kan mista, som ofta döer där af. Men i fiske-dammar äro abborrar städlike, emedan de swälja småfiske.

At abborrar äro nyttige til matredning, är hwat och en bekant. Af abborrefjäll, kokte lytt med helt litet watten, blir et så starkt lim, at Pärleskiferi-Inspectoren Norberg i Angermanland har därmed hoplimat glas och bouteiller. D. Wodrig.

Fjäll af stora abborrar infattas och fastas i ringar och maljor, på bälten och bröststappar samt annan granlår. En okänd kan ej förstå, at sådana fjällen bestå af fiskefjäll, när de wäl skuras och poleras. Af abborrskin koka lapparne draglim, som håller ihop deras skjut-bågar, och blödnar ej up hwarcken i luft eller wata. Abborrskinnen blödas, at fjällen kunna affkrapas, läggas i en rendjurs-blåsa, som

som tilknytes och så kokas i en wattengryta. Under kokningen får inter watten komma til skinnen, utan endast den ångan, som kan tränga sig in i blåsan: at denna ej måtte flyta ofrån på watten, binder man en sten wid hånne. De sålunda kokte abborrskinnen lägges mellan et björk- och et tall-tjurs-spröt, hwaraf han gör sin skjutbåge, som här af ihoplimas så starkt, at dessa trästycken ej spricka ifrån hwarandra, ehuru de spännas och darra wid skjutningen i wåt eller kall wäderlek. Sw. Wet. Acad. Hand. 1740 sid. 213. Til en sådan limkokning kan man rätt så wäl bruka ox- eller swin-som renblåsa, ty man wet, at lappen kokar sådant lim i näswe: se samma ställe. Orde hånna, at man kunde nytsja skin af flera slags fiske til samma behof, om det kokas på samma sätt: ty jag wet at Snidkare med gement lim, koft i hel liter watten, hoplima trissor at scholä ungdom så starkt, at när man sedan spelat trissa, har hon gådt sonder på annat, men ej på det förra stället.

Abbor-ister och inmåte duger til olja. Utiffrån Animmen på Wermlands dal, fiskas stora seta abborrar, dem folket därpå orten taga inmåtet ur, och koka olja af, hwilken nytsjas såsom tran och andra grofwa oljor. På Gästgifwaregården Lunden, 3 mil söder om Umåls Stad, smörjas därmed resandes wagnar och andra åkting, det jag med flere resande förfaret, hwaraf ses, at sådan olja fås til någon myckenhet. Andra fiskars inmåte kan man och koka oljor och fett af: se ordet fisk.

Al, alder, ulra, *Betula alnus*, är et af våra almännaste, och tillika nyttigaste Swenska, träen.

När den wärer i kärr och på sankta ställen, eller på mager sand och mojord, förbättras jordmånens där af: ty löf, knopp, bark, quist, och alt hwad som faller af alen, är hopdragande. Finnes i jorden under trädet någon ochra eller några järnpartiklar, så råtas de ämnen, som svart färg består af, och så snart en jord blir svart, tar hon strax mer solwärma åt sig: sand och mo, med kärwatten, hålla gemenligen litet järn eller ochra, som drar sig ihop med hwad som faller af alen, och esterhand förwandlas från en utmager til någorlunda fruktbarande svart jordmån, kallad **Kärmylla**.

På god jordmån och på ångar förbättrar gräs-wårten ganska mycket, så länge marken är någorlunda torr; men står watten qwar hela året, och alskogen får öfwerhand, förwandlas marken til kärr, och blir jordmånens försämrad.

Tåls ej på stranderna kring om sifvedammar, emedan des affall swärtar och förstyrer det stillastående watnet, och gör sifvedammen mager.

Wid åar, ålswar och bäckar håller med rötterna ihop jorden, at watnet ej kan stära ut stranderna.

Planteras och klippes til ganska wakra häckar, som ses i Alingsås tobaks-planteringar: ingen tror, at et af våra gemenaste träen kan så pryda alleer, för än han ser det.

Alaska är wida bätte, än alla af barträn, til twått och hudningar, til smält-tester wid sifwerhyttor. Mer här om se ordet **aska**.

Albark

Albark brukas til åtskillig swart och brunfärgning, och böndren blanda den med kärjord, eller sifvensgår i ställe för victril, ja swarta därmed alla sina swarta kläder. Hattmakare swarta ofta därmed grofwa hattar, och läderberedare swarta skin: sifskare not, nåt och annan sifskeredskap, med tillsats af lut; swarswäre knif- och pipstast, utom andra arbeten. Trädet betas först i sedwatten, och kokas sedan i albark, hwaraf det blir svart som ebenholtts. Lappen och flere af bondesolket tugga albark, och gnida spotten på beredda skin, som där af bli rödbruna; bondegossar färga kappor rödbruna på samma sätt. Hårda träslag swärtas och därmed, trädet kokas några gånger i bark-spadet, och torfas des imellan: om sidor lägges victril i spadet, då trädet kokas däri en half tima, torfas, arbetas, poleras och strykes med litet fett eller talg, hwar ester det blir glänsande.

Alfrö mognar om hösten, men sitter gemenligen qwar i knoppen öfwer winteren, til söda at små foglar, som stäktals hålla sig i knoppfulla alar; hemtande små foglar kan man söda på samma sätt.

Alkäppar läggas rå i spannemåls lärar om sommartiden: det föregifwes, at säden ej då kan wäna eller upåtas af råttor, hwilket man lennar i sit wärde; men det wet man, at säden kulnar där af, at 10 tunnor kunna swälla ut til 11.

Brukas wid koppargärning. Nå käppar eller alspön stickas i heta råkopparen, som där af begynner studa, då Fum och järnpartiklar lägga sig öfwanpå, som asdragas.

N 3

Al

Alknoppar fårsta åro god föda åt hjerpar, och fastas därföre ut för dem wid snaror, hwaras de ditläckas.

Brufas för deras starke hopdragande kraft i stället för galläpnen, at göra bläck af, hwilket den ofta behöwer at meta, som bor i Dalarna, Norr- och Finland hela 20 eller 30 mil från Köpstad.

Åkol åro bland de bästa kol til flensmidern, stålbränningar, krutberedningar med mera.

Ås grönt allöf matas kräftor, när man lägger något därpå hwar eller hwarannan dag i sumpar, eller där man har dem förvarade. Jag har ofta lagt en hop gröna alqwistar i mjårdar eller kypor, och hwar morgon fått en hop kräftor därigenom.

Corr tjänar til vinterföda åt all slags boskap, som läckas at äta det, om löfvet suktas med kumt, eller ärminstone ej iskalt watten, och strös öfwer med litet mjöl; när boskapen får wana därpå, behöfs ej något mjöl. En del hushållare stryfa af löfvet med händerna, hwilket är bättre än at hacka eller bryta af qwistarne, emedan man får ärligen löf af samma qwist. På alla slags trån kan man ej få wäl stryfa af löf, som på al. Uti Wet. Acad. Hand. 1747 sid. 236 berättas, at swinreatur och kunna födas med allöf.

Kan slätterkarlen slå af, så långt han når med lian på trån; men små buskar kan han aldeles afhugga och inhärga med höet, som allsammans upåtes af hungrig boskap.

När det är daggigt och wätt, lägges i rum, där mycket läppor finnas; läpporna blifwa dustna och wäta,

wäta, at de hänga qwar i löfvet, och därmed utbåras eller utfopas. Sim. Pauli sid. 16. Om alqwistar åro hårtill tjenligare, än annat wätt löf eller wäta näslor, kommer an på försök.

Alpinnar och alspånor rå sticker man om sommarri smör, som därpå håller sig hårdt och friskt: lägger man et linkläde öfwer smör-kärllet och strör salt därpå, blir det ännu bättre.

Läggas i smörkärnan, när man länge kärnat och ej får smör; kalt watten förbättrar samma selet.

Läggas i dricka, när det surnar: de förtä syran til någon del, men icke aldeles.

Alqwistar och stora alrustor lägges med löfvet på hummelgårdar, som göda och tillika förtaga ogräs på några år, hwarefter åter nytt altris ditlägges: al är därtill bättre än tall- eller granris.

Alstammen eller alstacken är ganska waragtig til al slags bygnad under watten, som warar öfwer hundrade år, hwilket redan war bekant i Plinius tid, se Plin. Hist. Nat. 16 B. 42 Cap. så at han recommenderar det til pipstäckar och watten-trummor under jorden. Alpalar åro besynnerligen waragtiga at bygga hus på, hwarföre mest hela Benedigs stad är bygd i watten på alpalar. Men öfwer jorden duger detta trääd aldeles icke, om sol och regn kommer därpå.

Shällig til bistäckar, Flämningar kallade i Wästergöthland.

Alroten är gerna flämmerad och ädrig såsom alm och wälnöttrå, at man därpå kan göra wakra flåp, strin, flattul, biräder, samt iälägga borb och andra

andra arbeten; fåppar och knuffkast häraf se mycket väl ut.

Allwirke och albråder berömmas til sådant arbete, som skal laqueras, såsom bord, små Statuler, skrin, lådor, Skåp, askar, dosor m. m.

Til Snidkare och Swarfware arbeten, tungt par, råckhjul, stop, kannor, byttor, wannor, Trölar, bösestäckar, liärf, harskast (rakeskast på Wästgötska) Skoflackar, träskor, skålar m. m. Wirket är väl icke mycket fast, men tätt och lätt at handtera, samt godt at arbeta, och spricker ej gerna.

Til mjölkbunkar, dem en del berömma men andre lasta, föregifwandes at det ger fyra från sig, som skadar mjölken och syrer hånne för hastigt.

Til bryne och henor at wassa knifwar och liar på. Et rätt alstykke formeras til Skapnad som et bryne, och lägges någon tid i gödselhögen eller i källaren med sin sand omkring, då det drar åt sig och lita som incorporerar de fina sandpartiklarna.

Sådana brynen brukas i Ungermandland och Medelpad. D. Boding.

Satureras med alun och swärtas, då det blir hårdt, och plår gifwas ut för Ebenbolts åt dem, som ej väl känna träslagen.

Häraf kan slutas til Bokens ojäfagtiga wärde.

Lärda Småsaker.

En del af wåre forne lärde, doch Stjernhielt i synnerhet undantagen, hafwa, då de welat uplysa den gamla Geographien, den samma fast mer i flera mål förwirrat. Til exempel. Usgårds belägenhet beskri-

beskriwes så noga af Sturleson, at den alraensaldigaste, som icke sådt til liss altför stor dosis af lärda fördomar, utan möda kan finna, at Usgård är det samma som Assos; och likwäl hafwa oswanrörde lärde sökt hafwa werlden omkring både i Europa och Asien, och i alla orter, som begynnas på As och Ras, efterfrågat, om icke Usgård skulle där wara til sinnande. Således hafwa de ransakat Asorium, Asagarium, Assaraba eller Estarbet, som det rättare kallas; och när Europa med Asien icke tyktes förnöja dem, hafwa de saret Nimbussar i wäld, ända bort öfwer Caspiska hafwet til werldens ände, och trodt sig ändteligen finna det länge sörgäfswes efteröfta Usgård igen uti Kaspar i Turkestän: änsfont de wäl weste, och hade bort påminna sig, at de gamle Romwårjare, för hwilka Oden flydde, aldrig sågo Kaspar, icke en gång på långt håll. På samma sätt som de buret sig åt med Usgård, hafwa de och handlat med det gamla Nedgöthaland; ty när en sätter det i Kurland, wil en annan hafwa det i Småland: när en ropar på Norrland, gissar en annan på Skåne; när en voterar på Preussen, talat en annan om Gothland. Jag undrar, at man icke äfwen wäl sökt efter detta landet i Africa eller America. Men obegripeligt är, at wår gamle, ärlige och ej mindre sändeligen lärde, än Skarpfönnige Berelius, som uti noterne til Herwara Saga sätter Nedgöthaland uti Småland, ända wäl hafwa den i Nedgöthaland belägna orten Dumbud wid Donau eller Donströmmen. Här har wisseligen den gode Homerus taget sig en liten blund. Imedertid läser

Läsaren här med otålighet fråga, hvar har då det landet legat? Swart: det låg än här, än där; det låg intet alltid på et ställe, det war et wandrande land, och således mycket olift alla andra länder. War det då, lærer någon säga, en flytande ö, sådan som Twetose ön, hwilken Artus Thomas beskrefwet? nej, min wån! saken hänger tillsamman så här: något före Christi födelse soro inwånarne uti Jutland, Sleswig, Holsten och de Danske öarne, under namn af Cimbrer, mangrant med hustrur, barn och tjenstefolk (så at ganska få blefwo qwar) ifrån sina hemwist för ead, i upfat at intaga bättre och frugbarare länder. Därpå hände, at det som nu kallas Danmark och Holsten, kom öfwer 200 år at måstadels ligga öde. Wäre Götter, et frugtsamt slägte, hade imedlertid så mycket förökt sig, at södan begynte blifwa knapp för dem hemma, och det så mycket mer, som de ännu icke förstodo sig på åkerbruk. Således blef för dem nödwändig, at stika ut sit öfwerlops manskap til främmande orter, at där söka sig nya boningsplatser. Högdingen Beric eller Erik gjorde början med tre bemannade skepp, hwarmed han anlände först til Rygen, och därifrån til Holsten eller Jutland; och som han där fan för sig tjenliga boningsplatser, hade han intet ondt för at efter hand få nya folk-swärmar til sig från Scandien. Denne berömlige Högdingen, som så mycket rosas uti den bekanta gamla wisan, införde då först åkerbruket i Danmark. Så lärde och Götterne af sine grannar wid den tiden, at bruka hästar och rida; och som inga hästar uti Sverige

då woro brukelige, eller kunde det wara uti et orögt land, ansågo de här hemma boende Götter det påfundet med förundran, och kallade därpå sina på andra sidan sjön boende landsmän Redgötter: men selskwe kallade Redgötterne sig, och blefwo af fringliggande nationer kallade, rätt och slätt Götter. Således fick nu det Cimbriska näset först namn af Redgöthaland, som det ock hade wid Odens ankomst. Men alt som desse Götter flyttade sig åt söder, flytte sig ock med dem Redgötternas namnet; så at hwar land de någon tid uppehöllso sig uti, det blef af wäre hemmawarande Götter kallat Redgöthaland. Mig synes lift, at det Redgöthaland, som uti Herwara Saga ontalas, bör efterlökas i Ungern eller Siebenburgen. Redgötterne hade eljest den för oss nu förtretelige seden, at gifwa de orter, de bodde uti, Götiska namn, hwilket förorsakar et stort mörker i den gamla Geographien. Til exempel uti Redgöthaland namngifwer Herwara Saga åttilliga orter, såsom Dunhed, Dilgiar, Dapstad, Arhem, Jassa hjällar: men hwilken Geographus är wäl nu i stånd, at säga oss, hwarest egenteligen dessa orter waret belagne, och hwar de nu heta.

Hedström.

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Til Rånner härstädes waldes den 4 dennes Herr Regiments-Commissarien Grönlund.

Göthea

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 22 October.

London	- -	68 $\frac{1}{2}$	- -	Dal. R. mt.
Amsterdam	- -	64 $\frac{1}{4}$	- -	M. f. R. mt.
Hamburg	- -	69	- -	M. f. R. mt.

Ankomne äro Skepparne Arfwid Udin ifrån Lieth, Dingeman Smul ifrån Zwickze med barlast, Lorents Bagge ifrån Port a Port med salt, Petter Humbla ifrån Newcastle med barlast, John Hunter ifrån Ahlberg med dito, Petter Wakan ifrån Amsterdam med mursten, takpannor och tunneband, Jöns Swensson ifrån Crofswik med salt, Johan Migner ifrån Amsterdam med salt och tunneband, Jöns Simonsson ifrån Nantes med salt och brännevin, Charles ErFINE ifrån Köpenhamn med barlast, Stephan Neeman ifrån Hull med mursten och smör.

Utgångne äro Skepparne Jan Jacob de Groot til Amsterdam med Ostindiska waror och järn, Eske A. Balck til Hamburg med sill, John Turner och John Lowrie til Scotland, W. Lesslie til Lissabon, Petter Ifwarsson til Aberdeen, och W. Oliver til Yarmouth med järn och bräder.

Zelsingör. Den 14 October, Nils Törnlund ifrån Stockholm til London med järn. Den 15. Georg W. Wendt, Mathias Gålk och Oluf Gulbrandsen til Calmar, Christopher Spam, til Stockholm desse ifrån Göteborg med sill, Casper Nyberg ifrån Amsterdam til Stockholm med styckegods, Frid. Laurentsen ifrån Norrköping til Marstrand med salt, Johan Jacks ifrån Norrköping til Amsterdam

med

med järn, Israel Aspelund ifrån Calmar til Göteborg med salt. Den 16. Jochim P. Nohert ifrån Amsterdam med styckegods, Jonas Erling ifrån Cetta med win, Anders Oluffson ifrån Cork med smör, desse til Göteborg, Eric Boman til Amsterdam med tjära, Mathias Grund til Göteborg med tjära, Ebbe Anderson, Fridr. Wikman och Anders Knabe til Calmar, Oluf J. Hultin och Magnus Wierling til Nyköping, Hans Engelbrechtson och Petter Wedding til Carlsrona, desse ifrån Göteborg, Rasmus Sjöberg ifrån Marstrand til Carlshamn, alle desse med sill, Jonas Lillio ifrån Calmar til Göteborg med tunnor, Andreas Tessmar, Petter Bröndahl och Pehr Hörberg til Göteborg med salt, Axel Åberg til Marstrand med tunnor, Johan Bondleu til Kongels med salt. Den 17. Paul Fridr. Provopeus til Stockholm, Lars Heljeson til Goehland, Henning Wikström til Calmar, Eric Lindström och Clas Werdelin til Wisby, Zakarias Holmberg til Stockholm, Nils Sabelström til Calmar, Anders Pålson til Dansig, Pehr Gadd til Nyköping, alle desse med sill, Jonas Moberg, Anders Soverup och Oluf Ohlberg ifrån Cagliari til Stockholm, Johan Wendt ifrån Norrköping til Marstrand desse med salt, Johan J. Botkier til Bristol, och Petter Ohman til Irland med järn, Sven Kielman til Stockholm med styckegods, Engelbrecht Norman til Stockholm med win. Den 18. Hans Jacobson ifrån Marstrand til Wehrowik, och Olans Sjölin ifrån Göteborg til Stockholm med sill. Den 20. Nils Berg ifrån Norrköping

köping

Föping til Marstrand med salt, Melle Feddes ifrån Stockholm til Amsterdam med järn, Johan Berg ifrån St. Ubes til Calmar med salt, Petter Hansson til Norrköping, och Magnus Dresden til Carlscrena med vin. Den 22. Anders Knape ifrån Carlscrena, och Anders Carlsson ifrån Calmar til Götheborg med tunnor, Christopher Holm ifrån Stockholm til Portugal med järn. Den 23. C. M. Berg ifrån Carlshamn til Ufabon med sten. Den 27. Oluf Hermark ifrån Stockholm til Dublin med järn, Johan Wende ifrån Norrköping, och Petter Nyberg ifrån Carlshamn til Marstrand, Lars Jjungbom ifrån Nyköping til Götheborg, desse med tunnor, Mathias Forsberg ifrån Stockholm til Hull med järn. Den 28. Nicolas Saks ifrån Geste til London med järn, Anders Larsson ifrån Stockholm til Götheborg med tjära. Den 29. William Spicer ifrån Hull til Stockholm med varlast, Jan Gunnunson ifrån Uddewalla til Westermif, Petter Wikström ifrån Uddewalla til Carlshamn, Berrand Wallis ifrån Götheborg til Röntgsberg, Gudmund Kjöhler til Söderköping, desse med sill, Renning Dow ifrån Ewstavacha til Peresburg med vin. Den 30. Jöns Norman ifrån Ralssund til Malmö, Hindrich Krest til Pillau, Petter Fick til Carlscrena, Anthen Uddar til Nyköping, och Oluf Åberg ifrån Götheborg til Geste, Martin Mishner, Johan Hæker och Nils Stenman ifrån Marstrand til Stockholm, desse med sill, Claus Fik ifrån Stockholm til Middelburg med tjära.

Små

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 29 October til den 6 Novemb. födde 3 flickbarn: Wigde Klademakaregefallen Swen Stålberg och Ingrid Görans-dotter: Döde 1 gosse-barn af slag, och 1 flicko af feber.

I Tyska Församlingen är födt 1 barn och 1 dödt. I förleden wecka begrofs Fru Doctorinnan Catharina Agnesa Niehend. Hon war en Dotter af den berömmelige Doctor Theol. Michael Siricius, född i Gustrow den 18 Januari 1674, gift i Greifswald år 1705, Enka år 1752, död den 26 October i år. Hennes lefwernes-beskrifning har Herr Doctor och Profess. Gust. Ernst a Bildstein nu för tiden under händer, af hwilken man förwäntar en fullkommenlig målning, utom en hop Anecdoter om salige Herr Doctor Georg Friedr. Niehend.

I Kronhus-Församlingen födde 3 barn: Wigde Arbetskarlen Lars Gunnarsson och Pigan Ingrid Görages-dotter.

Småsaker.

Doris märker ej sin fara,
Fast hon lik en Pämder wara,
Går i köp från en till an.
Hon är lika får i alla;
Skulle därför priser falla,
Får hon kanske mig til man.

Så sad Per til N. på logen;
Och som drengen waret trogen,
Lar han del uti des wål;

Sag.

N. ger honom femti daler,
Och när hon för dem blir saler,
Må god Per bli hennes träl.

3

Kundgörelser.

Måndagen eller den 10 dennas kommer uppå Stadens Auktions-Kammare at försäljas et parti smör och hafre, som i denna veckan inkommer, hvare af prof wid försälningen uprivas.

Dagen därpå blifwer Auktion på Swahlska Hemmanen i Gymnasii rummet.

Den 14 dennas säljes på Auktions-Kammaren et parti storkörke, nytjat wid Trollhättan och Flöberget, utom 53 stycken nya och 12 alnar långa blåckar, som kunna förut beses i Masthugget.

På Kyrkogatan äro några underrum lediga, nämligen et ståtligt åt hellsra gatan, et samre åt gården, samt et för Dreng, et för häst, et för hön och et för wed. Det är omöjligt, at här om få närmare underrättelse skrifteligen.

Det berättas, at man åkar tappert up i landet, och har bästa före i werlden. Dn samma någe får wäntas i Götheborg, har jag kundskap om en präktig flåde och sels. Den förre är grönmålade, och står likasom på språng allaredan: den sednare lyser af svart och rödt, antingen läder eller saffian, eller bägge delarne.

Wid nästa Concert hörer man en Solo på Clarvecin, och en dito på Fleute-traversiere.

Sjunde Dragningen, det är den sista i år, af Hospitals-lotteriet, kommer at upskjutas til den 13 dennas, då den går ofelbarligen för sig.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 15 November 1760.

Minne: Tal öfwer Equivage Mästaren, Herr Paul Roland von Schotting, hållet i Salomonste Logen den 1 Septemb. 1760.

Vi äro åter församlade på en dag, som är utsedd at wåra almånna sammankomster; på et ställe, som endast står öppet för Frimurare, det är redelige, wälsänkte, muntre och glädtige Bröder, och et Tempel, som förmodligen är inwigt åt hellsra walden. Likwål wätnar eder drägt om något förgeligt, och edra anleten om en ord, som röger den Wagn- eller swagheten, at wåra mindre än lyckan, och at låta tidens hwälsningar eller dödeligas öden lösa et lugn, utan hwilket lifwet är en börda, och wågen de största plågoandar. Jag har imedlertid tänkat in nästan i hellsra dödens boning, hwarest angstlan och bekymmer liksom andas; ty sorg och bedröfweliga bilder synas målade öfwer alt: ja de döda